

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Erasmus+

Fișă de resurse

Literatura în secolele XX și XXI

Trunchiul modulului /D

1/ Tematica abordată

În literatura franceză găsim locul handicapului în societate.

Secolul XX:

Jean Dominique Baudry: Clopotul și fluturele 1997

Hervé Bazin: Ridică-te și umbli în 1952

Jeanne Benameur: Anii 2000

André Gide: Simfonia pastorală din 1919

Patrick Segal: Omul care a intrat în cap 1977

Secolul XXI:

Henry Bauchau: Copilul Albastru 2006

Dorine Bourneton: Culoarea preferată a mamei mele

Cécile Ladjali: Analfabetism 2016

Aral 2012

Philippe Pourtalet: Emotiile Ei 2014

2/ Context

Din aceste romane decurge romanul lui Andre Gide, din secolul al XX-lea, Simfonia pastorală, unde face ideea educabilității complotul romanului său. Într-adevăr, inițial, avem de-a face cu o eroină fără nume, fără corp și fără viață.

„Oh! Nu cred că doarme, este o idioată; ea nu vorbește și nu înțelege ce spun ei ... ” La moartea părinților ei la vârsta de 15 ani, nimeni nu a fost vreodată interesat de ea, nu a vorbit niciodată cu ea; dar pastorul decide să-o ia, mai mult în numele religiei protestante pe care o întruchiează și a principiilor sale decât din considerație. ("Omul orb sa lăsat dus ca o masă involuntară ...")

Primul lucru pe care îl face este să-l numească: Gertrude; atunci îi vine ideea că poate este educabilă; el vorbește medicului său, care îl confirmă în același timp în care îi spune că orbirea ei este probabil operabilă. Apoi, el vorbește cu ea, învață, "trăsăturile sale devin animate", așa cum spune André Gide. Această lucrare se face printr-o relație de dragoste dintre Gertrude și profesor. Trezirea sentimentelor merge mână în mână cu deschiderea către simțuri prin muzică în special. Acesta este modul în care are ideea să-l ducă la un concert de simfonie pastorală. Pe parcursul acestui moment, vine la el ideea de a se baza pe muzică pentru a explica culorile: el compară alamă cu galben, șiruri cu albastru Explica chiar albul, apoi cel negru, ca o întreagă bandă, la unison. Gertrude se termină cu o intervenție chirurgicală și readuce vederea. Dar când se trezește, își dă seama că dragostea pe care ea a avut-o pentru preceptorul ei că ea credea că ar putea fi iubita lui, era de fapt un tată pentru ea și o înșela tot timpul; o omoară.

.Acest roman ridică problematica relației, ceea ce permite, cu limitele sale, cum poate și dorința celuilalt să fie importantă în această relație. De asemenea, face posibilă utilizarea artei ca mijloc pedagogic de predare, solicitând sensibilitatea acumulată a persoanei cu handicap. Ușa posibilităților este deschisă și apoi începe epoca unei literaturi cu optimism optimist privind dizabilitatea. Ridicați-vă și umblați Hervé Bazin este un exemplu deosebit de edificator. Eroina demonstrează voința și angajamentul față de viața care ne afectează pe toți; În a doua jumătate a secolului XX, o serie de autobiografii urmăresc povestea persoanelor care au trecut prin testul de handicap în urma unui accident sau a nașterii. Putem cita omul care a intrat în capul sau Patrick Segal sau Clopotul și fluturasul Jean Dominique Baudy. Acest lucru a permis difuzarea mai largă către o audiență mai largă a acelor vieți ascunse în secolele anterioare. Secolul al XX-lea apare ca o perioadă de mare progres pe educabilitate și deschidere artistică în lumea handicapului. Dar rămânem pe handicapul fizic, cel care este cel mai evident, pe care îl observăm cel mai mult la început.

Cu secolul XXI apar noi forme de handicap în literatură, inclusiv autismul și analfabetismul. Este interesant de observat că această ultimă stare a obținut acest statut și că este așa. Într-o societate în care cuvântul scris are un loc mare, se poate simți disconfortul în care se pot găsi oamenii analfabeți. Astfel, în romanele lui Jeanne Benameur, restul și analfabetismul lui Cécile Ladjali este descris în primul rând dificultatea singulară a acestor personaje de a merge la școală; Luce merge acolo pentru că "era necesar. Toată lumea a spus: școala este obligatorie. O întâlnire de fragilitate extremă se stabilește între această fată și profesor; vrea să-i invete să-și scrie numele, "asa începe toată lumea", în cele din urmă este de acord cu ziua în care își propune să-și broșuiască numele pe o bucată de pânză și acolo corpul sau revine în viață. Povestea lui Léo, un tânăr suburban care se străduiește să navigheze pe coridoarele metroului folosind culorile liniilor, este la fel de unic. La vârsta de șase ani, el învață plecarea părinților pentru Crăciun; el nu le va mai vedea pentru că sunt de fapt morți. O bunică se va ocupa de el și îl va duce la școală, dar accesul la cuvântul scris va rămâne foarte complicat pe tot parcursul școlarizării. În colegiu, el nu a găsit repede niciun loc în școală "când sa așezat în fața foi goale, a simțit că în jurul lui totul dispăruse. El și-a amintit doar când avea șase ani, când primii rudimente de lectură și scriere au avut loc între colegii săi, iar Adelaide ia spus în dimineața de Crăciun că părinții lui au plecat. Leo a uitat de îndată ce a intrat în fabrica pentru a lucra. Ca adult, o întâlnire cu

asistenta și vecinul ei Sybille îi va permite să se intereseze din nou de lumea scrisă; el se va înscrie chiar și pentru cursuri într-un centru de integrare.

Cu toate acestea, în ambele cazuri, fragilitatea întâlnirilor lor va fi dezvăluită cititorului, arătându-și limitele; așa că, Luce se va îmbolnăvi rapid, va submina profesorul ei până la punctul în care se încadrează în depresie. În timp ce Leo nu va susține că Sybille îl lasă. Prin urmare, problema transmiterii cunoștințelor este pusă. Cum se poate lua în considerare singularitatea fiecărui individ la școală prin relația profesor / cadru didactic? Freud observă că școala "nu trebuie să pretindă în numele său inexorabilitatea vieții, nu trebuie să fie mai mult decât un joc de viață".

Astfel de-a lungul secolelor, am trecut de la ideea că unii oameni s-au născut diferiți idioti și cerșetori la ideea că, prin mărturia poveștile lor cu dizabilități se poate contribui la schimbarea punctul de vedere al celuilalt cu privire la handicap. Astfel invită societatea să audă vocile lor.

3/ Finalitate

Această fișă este atașată modulului de formare privind istoricul handicapului și cadrul său legislativ.

4/ Limite

Am studiat doar cazul Franței

5/ Perspective